TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) NUTARTIS

2026 m. liepos 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Europos arešto orderis, išduotas siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir laisvės atėmimo bausmes – 6 straipsnio 1 dalis – Išduodančioji teisminė institucija – 8 straipsnio 1 dalies c punktas – Europos arešto orderis, kurį prokuratūra išdavė remdamasi teisėjo išduotu nacionaliniu arešto orderiu – Teisminės kontrolės dėl Europos arešto orderio išdavimo nebuvimas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis – Veiksminga teisminė gynyba“

Byloje C-446/26 PPU (*Blerens*) [i]

dėl *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai) 2026 m. gegužės 6 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2026 m. gegužės 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

RI,

dalyvaujant

Openbaar Ministerie,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, teisėjai J. Passer, E. Regan (pranešėjas), D. Gratsias ir B. Smulders,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į 2026 m. gegužės 6 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą, kurį Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą skubos tvarka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą procedūrą,

atsižvelgęs į 2026 m. gegužės 21 d. penktosios kolegijos sprendimą patenkinti šį prašymą,

* Proceso kalba: nyderlandų.

[i] Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

atsižvelgęs į išklausius generalinį advokatą priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34) 8 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsniu, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas per baudžiamąjį procesą dėl Europos arešto orderio, kurį baudžiamojo persekiojimo ir kelių laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslais kompetentinga Graikijos institucija išdavė dėl Nyderlanduose gyvenančio Graikijos piliečio RI, vykdymo Nyderlanduose.

Teisinis pagrindas

3 Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ 3 dalyje nustatyta:

„Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus [ESS] 6 straipsnyje.“

4 Pagrindų sprendimo 6 straipsnio „Kompetentingų teisminių institucijų nustatymas“ 1 dalyje nurodyta:

„Išduodančioji teisminė institucija – tai išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti Europos arešto orderį.“

5 Pagrindų sprendimo 8 straipsnio „Europos arešto orderio turinys ir forma“ 1 dalyje nurodyta:

„Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede [laikantis priede nurodytos formos]:

<…>

c) vykdytino teismo sprendimo įrodymas, arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo [teisminis] sprendimas, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai;

<…>“

6 Pagrindų sprendimo 15 straipsnio „Perdavimo sprendimas“ 2 dalyje nustatyta:

„Jei vykdančioji teisminė institucija mano, kad išduodančiosios valstybės narės praneštos informacijos nepakanka sprendimui dėl perdavimo priimti, ji paprašo skubiai pateikti būtiną papildomą informaciją, ypač susijusią su 3–5 ir 8 straipsniais, ir, atsižvelgdama į tai, kad reikia

laikytis 17 straipsnyje nustatytų terminų, gali nustatyti terminą, iki kurio ji turi gauti tokią informaciją.“

7 Pagrindų sprendimo 2002/584 26 straipsnio „Laisvės atėmimo bausmės laiko, atlikto vykdančiojoje valstybėje narėje, išskaičiavimas“ 1 dalyje numatyta:

„Išduodančioji valstybė narė išskaičiuoja visus dėl Europos arešto orderio vykdymo buvusius laisvės atėmimo laikotarpius iš viso buvimo nelaisvėje išduodančioje valstybėje narėje laiko dėl laisvės atėmimo bausmės paskyrimo arba sprendimo dėl įkalinimo vykdymo.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 2025 m. balandžio 29 d. prokuratūra prie *Efeteio Thessalonikis* (Salonikų apeliacinis teismas, Graikija; toliau – Graikijos prokuratūra) dėl RI išdavė Europos arešto orderį, siekdama, pirma, vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl pakartotinai smurtaujant šeimos nariams padarytų sveikatos sužalojimų ir kitų sveikatos sužalojimų – nusikalstamų veikų, už kurias Graikijoje numatytos maksimalios atitinkamai dešimties ir dvejų metų trukmės laisvės atėmimo bausmės, ir, antra, įvykdyti keturias – atitinkamai penkerių, dvejų ir vienų metų, taip pat keturių mėnesių trukmės – laisvės atėmimo bausmes.

9 Europos arešto orderis – tiek, kiek jis buvo išduotas baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais – grindžiamas 2018 m. gegužės 29 d. *Protodikeio Katerinis* (Katerinės pirmosios instancijos teismas, Graikija) ikiteisminio tyrimo teisėjo išduotu nacionaliniu arešto orderiu, kuris buvo papildytas 2018 m. spalio 22 d. to teisėjo priimta nutartimi ir paliktas galioti Katerinės baudžiamųjų bylų tarybos Nutarimu Nr. 26/2019.

10 2025 m. spalio 30 d. prokuroras kreipėsi į *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą, su prašymu dėl minėto Europos arešto orderio vykdymo. Šiuo pagrindu RI buvo suimtas, siekiant jį perduoti išduodančiajai valstybei narei.

11 2026 m. kovo 24 d. tarpiniame sprendime minėtas teismas nusprendė atsisakyti perduoti RI dėl trijų iš keturių bausmių, kuriomis grindžiamas Europos arešto orderis, tačiau toje proceso stadijoje jis nenustatė jokios priežasties visiškai atsisakyti jį perduoti, neatsižvelgiant į tai, ar dėl Graikijos prokuratūros sprendimo išduoti Europos arešto orderį, kiek juo siekiama vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, buvo galima pasinaudoti teisminės gynybos priemone, visiškai atitinkančia veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus.

12 Dėl pastarojo aspekto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Graikijos prokuratūrai, kaip išduodančiajai teisminei institucijai, pateikė keletą klausimų, kuriais siekta, be kita ko, išsiaiškinti šiuos dalykus: pirma, ar išduodant nacionalinį arešto orderį arba vėlesniame etape to Europos arešto orderio (kiek jis susijęs su baudžiamojo persekiojimo vykdymu) išdavimui būtinas sąlygas, ypač šio orderio proporcingumą, patikrino, be kita ko, ir išduodančiosios valstybės narės teismas, ir, antra, jei atsakymas būtų neigiamas, ar tas teismas gali patikrinti minėtą proporcingumą prieš faktinį prašomo perduoti asmens perdavimą.

13 2026 m. sausio 21 d. raštu Graikijos prokuratūra į šį klausimą atsakė, kad, pirma, teisminė institucija, įgaliota išduoti Europos arešto orderį, yra kompetentingo apeliacinio teismo prokuroras, kuris, atsižvelgdamas į proporcingumo principą, priima sprendimą dėl to, ar laikytasi

šio orderio išdavimo sąlygų, antra, Graikijos teismas, konkrečiai – ikiteisminio tyrimo teisėjas, atsižvelgdamas į proporcingumo principą, įvertina, ar įvykdytos nacionalinio arešto orderio išdavimo sąlygos, ir, trečia, proporcingumo principas yra visuotinai pripažįstamas ir Graikijos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas principas, kuris taikomas visose baudžiamojo proceso stadijose, į kurį šioje byloje buvo atsižvelgta tiek ikiteisminio tyrimo teisėjui išduodant nacionalinį arešto orderį, tiek Europos arešto orderio išdavimo metu.

14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžė, kad ši byla – nepaisant to, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamas Europos arešto orderis išduotas siekiant, be kita ko, įvykdyti laisvės atėmimo bausmes – yra panaši į šiuo metu nagrinėjamą bylą *Wertergen*, C-722/25, ir, pakartodamas pastarojoje byloje pateiktame prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodytus motyvus bei remdamasis išduodančiosios teisminės institucijos pateikta informacija, padarė išvadą, kad išduodančiojoje valstybėje narėje nėra galimybės prokuroro sprendimui išduoti Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais taikyti teismo kontrolę prieš prašomo perduoti asmens perdavimą. Be to, remdamasis minėta informacija, tas teismas negalėjo nustatyti nei ar išduodančiosios valstybės narės kompetentingas teisėjas, išduodamas nacionalinį arešto orderį, patikrino arba gali patikrinti Europos arešto orderio išdavimui baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais būtinų sąlygų laikymąsi, ypač to orderio proporcingumą, nei ar yra galimybė prieš prašomo perduoti asmens perdavimą sprendimui išduoti nacionalinį arešto orderį taikyti teismo kontrolę. Šiuo klausimu neturi reikšmės tai, kad, atsižvelgiant į veikų, kurias šis asmuo įtariamas padaręs Graikijoje, pobūdį ir už jas numatytas sankcijas, tai yra sunkūs nusikaltimai, taip pat tai, kad šis asmuo gyvena už Graikijos ribų.

15 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, kyla abejonių dėl to, ar prašomas perduoti asmuo turi galimybę prieš jo perdavimą išduodančiajai valstybei narei pasinaudoti veiksminga teismine gynyba Europos arešto orderio arba nacionalinio teisminio sprendimo, kuriuo šis orderis grindžiamas (t. y. išduoto nacionalinio arešto orderio), lygiu.

16 Šiuo klausimu tas teismas priminė, kad 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 47 ir 48 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, jog asmeniui, dėl kurio baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais išduotas Europos arešto orderis, prieš jo perdavimą išduodančiajai valstybei narei turi būti užtikrinta veiksminga teisminė gynyba bent vienu iš dviejų reikalaujamų gynybos lygių, t. y. ja turi būti galima pasinaudoti Europos arešto orderio arba teisminio sprendimo, kuriuo šis orderis grindžiamas, atžvilgiu.

17 Žinoma, tas sprendimas susijęs su kitokia situacija nei nagrinėjama pagrindinėje byloje, nes byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, prokuroras išdavė tiek Europos arešto orderį, tiek nacionalinį arešto orderį.

18 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar dėl tokio skirtumo reikalavimas užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą prieš prašomo perduoti asmens perdavimą išduodančiajai valstybei narei šioje byloje netaikytinas nė vienu iš minėtų dviejų lygių. Iš tiesų šį reikalavimą Teisingumo Teismas įtvirtino savo ankstesnėje jurisprudencijoje dėl dviejų apsaugos lygių, konkrečiai – 2019 m. gegužės 27 d. Sprendime *OG ir PI (Liubeko ir Cvikau prokuratūros)* (C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), kuriuo jis remiasi 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 43–47 punktuose. Kaip ir nagrinėjamu atveju, byloje, kurioje priimtas pirmasis iš paminėtų sprendimų, prokuroras išdavė Europos arešto orderį, o teisėjas – nacionalinį arešto orderį. Taigi mažai tikėtina, kad tame sprendime nustatytas veiksmingos teisminės gynybos reikalavimas netaikytinas tokiu atveju kaip nagrinėjamasis pagrindinėje byloje.

19 Šis teismas pabrėžė, kad panašioje ankstesnėje byloje dėl Graikijos apeliacinio teismo prokuroro išduoto Europos arešto orderio vykdymo jis nusprendė, kad Chartijos 47 straipsnyje garantuojama teisė į veiksmingą teisminę gynybą nebuvo pažeista, nes prieš prašomo perduoti asmens perdavimą nacionalinį arešto orderį išdavė teisėjas, o po to, kai šis asmuo buvo perduotas, pagal 2021 m. sausio 13 d. Sprendime *MM* (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 72 ir 73 punktai) suformuotą jurisprudenciją turėjo būti sudaryta galimybė prireikus Europos arešto orderio teisėtumą papildomai patikrinti baudžiamųjų bylų teisme, turinčiame kompetenciją priimti sprendimą dėl veikų, kurių pagrindu tas orderis išduotas.

20 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar galima ir toliau remtis tokia argumentacija, dėl to nurodydamas dvi priežastis.

21 Pirma, ši argumentacija reikštų, kad tuo atveju, kai Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais išdavė prokuroras, su veiksmingos teisminės gynybos reikalavimu susijusi sąlyga jau būtų įvykdyta nacionalinio teisminio sprendimo lygmeniu, jeigu nacionalinį arešto orderį išdavė teisėjas. Tačiau iš 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 50–53 punktų matyti, kad vien šios aplinkybės nepakanka: jeigu Europos arešto orderį išdavė prokuroras, teisėjui, išduodančiam nacionalinį arešto orderį, taigi – prieš perdavimą, turėjo būti sudaryta galimybė patikrinti Europos arešto orderio išdavimo sąlygas, ypač jo proporcingumą.

22 Antra, minėta argumentacija taip pat reikštų, kad Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, teisminė kontrolė, kurią išduodančiosios valstybės narės teismas vykdo po prašomo perduoti asmens perdavimo šiai valstybei narei, atitinka veiksmingos teisminės gynybos reikalavimą, kaip buvo nuspręsta 2021 m. sausio 13 d. Sprendime *MM* (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4) nagrinėtu atveju. Tačiau iš 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187), 54–57 punktų matyti, kad vien sudarius galimybę po prašomo perduoti asmens perdavimo taikyti teisminę kontrolę prokuroro sprendimui išduoti Europos arešto orderį, toks reikalavimas nėra įvykdytas.

23 Šiomis aplinkybėmis *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Pagrindų sprendimo [2002/584] 8 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su [Chartijos] 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad būtinieji reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą asmeniui, dėl kurio išduotas Europos arešto orderis baudžiamojo persekiojimo ir laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslais, nėra įvykdyti, kai:

– Europos arešto orderį išdavė prokuroras, kurį galima laikyti „išduodančiąja teismine institucija“, kaip tai suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, bet jo sprendimo dėl Europos arešto orderio išdavimo teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje prieš prašomo perduoti asmens perdavimą negali būti atliekama, o

– Europos arešto orderis – tiek, kiek jis susijęs su baudžiamuoju persekiojimu, – yra grindžiamas nacionaliniu arešto orderiu, išduotu teisėjo, kuris, jį išduodamas, nepatikrino Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, ir jo sprendimo teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje prieš prašomo perduoti asmens perdavimą negali būti atliekama?“

Dėl prašymo taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė šį prašymą nagrinėti pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, numatytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23a straipsnio pirmoje pastraipoje ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnio 1 dalyje.

25 Grįsdamas šį prašymą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad prejudicinis klausimas susijęs su SESV trečiosios dalies V antraštinėje dalyje nurodyta sritimi ir kad prašomas perduoti asmuo yra suimtas siekiant jį perduoti išduodančiajai valstybei narei. Sprendimas dėl šio perdavimo negali būti priimtas, kol nebus gautas Teisingumo Teismo atsakymas į pateiktą klausimą, todėl tai, kaip greitai tai įvyks, turi tiesioginį ir lemiamą poveikį šio suėmimo trukmei.

26 Pirma, šiuo klausimu reikia priminti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas, be kita ko, dėl Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punkto išaiškinimo, o šis sprendimas patenka į SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies, susijusios su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, nuostatų taikymo sritį. Vadinasi, šis prašymas gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

27 Antra, kalbant apie skubos sąlygą, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad ši sąlyga tenkinama, kai asmens, kurio situacija nagrinėjama pagrindinėje byloje, laisvė prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo dieną atimta ir tolesnis jo suėmimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties; atitinkamo asmens padėtį reikia vertinti tuo momentu, kai nagrinėjamas prašymas taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą (žr., be kita ko, 2026 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Casotta*, C-24/26 PPU, EU:C:2026:333, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

28 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad nuo 2025 m. spalio 27 d. RI buvo atimta laisvė siekiant jį perduoti kompetentingoms Graikijos institucijoms, ir jis tebėra tokioje padėtyje tą dieną, kai nagrinėjamas prašymas taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą; be to, nacionalinis teismas nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodė, kad dėl šio prašymo RI suėmimas jo perdavimo išduodančiajai valstybei narei tikslais pratęstas 60 dienų.

29 Pateiktu klausimu šis teismas, kaip vykdančioji teisminė institucija, iš esmės siekia nustatyti, ar jame nurodomos Sąjungos teisės nuostatos jam leidžia pagrįstai atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį tiek, kiek jis buvo išduotas baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais, motyvuojant tuo, kad šis orderis neatitinka veiksmingos teisminės gynybos, kuri turi būti užtikrinta perduodamam asmeniui, reikalavimų.

30 Jeigu Teisingumo Teismas atsakytų teigiamai, tai iš esmės reikštų RI paleidimą į laisvę, nes reikėtų atsisakyti jį perduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymo išduodančiojoje valstybėje narėje tikslais, o jo suėmimas buvo pratęstas tik dėl šio prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros.

31 Žinoma, nagrinėjamu atveju Europos arešto orderis buvo išduotas, be kita ko, ir siekiant įvykdyti keturias laisvės atėmimo bausmes, grindžiamas išduodančiojoje valstybėje narėje priimtais vykdytinais teismo sprendimais, o prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nekyla abejonių dėl RI perdavimo siekiant įvykdyti vieną iš šių bausmių.

32 Tačiau pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 26 straipsnio 1 dalį išduodančioji valstybė narė iš viso buvimo nelaisvėje, atliktino jos teritorijoje dėl laisvės atėmimo bausmės paskyrimo arba sprendimo dėl įkalinimo vykdymo, laiko turi išskaičiuoti visus laisvės atėmimo laikotarpius, susidariusius vykdant Europos arešto orderį.

33 Todėl atsisakius perduoti asmenį, suimtą vykdant baudžiamojo persekiojimo tikslais išduotą Europos arešto orderį, kai toks orderis išduotas taip pat ir siekiant tam asmeniui įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, minėtas asmuo nebūtinai paleidžiamas į laisvę.

34 Taip yra būtent tuo atveju, kai išduodančiojoje valstybėje narėje atliktinos laisvės atėmimo bausmės trukmė yra pakankamai ilga, kad iš jos būtų galima išskaičiuoti vykdančiojoje valstybėje narėje vykdyto suėmimo trukmę.

35 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad RI perdavus išduodančiajai valstybei narei, jam grėstų mažiausiai keturių mėnesių trukmės laisvės atėmimo bausmė.

36 Taigi, kadangi RI suėmimo Nyderlanduose trukmė jau viršija šios bausmės trukmę, reikia konstatuoti, kad skubos sąlyga yra įvykdyta, nes RI tolesnis suėmimas šioje valstybėje narėje priklauso nuo Teisingumo Teismo sprendimo.

37 Šiomis aplinkybėmis, vadovaujantis Procedūros reglamento 108 straipsnio 1 dalimi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą nagrinėti jį skubos tvarka reikia tenkinti.

Dėl prejudicinio klausimo

38 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, jeigu atsakymą į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, galima aiškiai nustatyti iš jurisprudencijos arba jeigu atsakymas į tokį klausimą nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.

39 Šiam prašymui priimti prejudicinį sprendimą reikia taikyti šią nuostatą.

40 Pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo ir laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslais išdavė prokuroras, kuris yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, veiksmingos teisminės gynybos, kuri turi būti užtikrinta prašomam perduoti asmeniui, reikalavimai yra įvykdyti net jeigu, pirma, šio prokuroro sprendimo išduoti minėtą Europos arešto orderį teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje negali būti atliekama prieš to asmens perdavimą, ir, antra, minėtas Europos arešto orderis, kiek jis išduotas siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, yra grindžiamas nacionaliniu arešto orderiu, išduotu teisėjo, kuris nepatikrino Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, ir kurio sprendimo taip pat negalima apskųsti prieš tą perdavimą.

41 Pirmiausia reikia priminti, kad valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principas ir tarpusavio pripažinimo principas, kuris savo ruožtu pagrįstas šių valstybių abipusiu pasitikėjimu, Sąjungos teisėje yra ypač svarbūs, nes leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų. Kalbant konkrečiau, tarpusavio pasitikėjimo principas, be kita ko, reikalauja, kad, kiek tai susiję su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kiekviena iš šių valstybių manytų, jog, išskyrus atvejus, kai yra išimtinių aplinkybių, visos kitos valstybės narės paiso Sąjungos teisės ir ypač šios teisės pripažintų pagrindinių teisių (2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *Breian*, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

42 Vis dėlto Pagrindų sprendime 2002/584 nustatytos paprastesnės nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemos veiksmingumas ir geras veikimas pagrįsti šiame pagrindų sprendime įtvirtintų tam tikrų reikalavimų, kurių taikymo sritis buvo patikslinta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, laikymusi (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 36 punktas ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 40 punktas).

43 Pirma, pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį „išduodančioji teisminė institucija“ – tai išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija, kuri pagal tos valstybės teisę yra kompetentinga išduoti Europos arešto orderį.

44 Remiantis jurisprudencija, ši sąvoka gali apimti valstybės narės institucijas, kurios nebūtinai yra teisėjai ar teismai, bet dalyvauja vykdant toje valstybėje narėje baudžiamąjį teisingumą ir vykdydamos Europos arešto orderio išdavimo funkcijas veikia nepriklausomai; dėl šio nepriklausomumo reikalaujama, kad egzistuotų veiklos nuostatai ar organizacinio pobūdžio taisyklės, pagal kurias, priimant sprendimą išduoti tokį arešto orderį, išduodančiajai teisminei institucijai nekiltų jokios rizikos, kad, be kita ko, gali būti duotas konkretus vykdomosios valdžios nurodymas (2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg ir Openbaar Ministerie (Liono ir Tūro prokurorai)*, C-566/19 PPU ir C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

45 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Graikijos Respublikos prokurorai dalyvauja šioje valstybėje narėje vykdant baudžiamąjį teisingumą. Taigi Graikijos Respublikos prokuratūra yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį.

46 Antra, pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punktą Europos arešto orderyje turi būti nurodytas „vykdytino teismo sprendimo įrodymas, arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo [teisminis] sprendimas“.

47 Remiantis jurisprudencija, šio reikalavimo laikymasis yra ypač svarbus, nes tai reiškia, kad kai Europos arešto orderis išduodamas siekiant, kad kita valstybė narė sulaikytų ir perduotų asmenį, prašomą perduoti dėl baudžiamojo persekiojimo vykdymo, šis asmuo jau pirmame nurodytos procedūros etape turėjo galimybę pasinaudoti procesinėmis garantijomis ir pagrindinėmis teisėmis, kurių gynybą turi užtikrinti išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija pagal taikomą nacionalinę teisę, be kita ko, priimdama nacionalinį arešto orderį (2016 m. birželio 1 d. Sprendimo *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 55 punktas).

48 Kadangi Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas teisėtumo reikalavimas, kurio laikymasis laikytinas Europos arešto orderio galiojimo sąlyga, šio reikalavimo nesilaikymo pasekmė iš principo yra ta, kad vykdančioji teisminė institucija neturi vykdyti šio arešto orderio (2016 m. birželio 1 d. sprendimo *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 64 punktas).

49 Taigi, atsižvelgiant į to 8 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą reikalavimą, Europos arešto orderio sistemoje yra numatyta dviejų lygių procesinių ir pagrindinių teisių, kurios turi būti užtikrintos prašomam perduoti asmeniui, gynyba, nes prie pirmojo lygio teisminės gynybos priimant nacionalinį teisminį sprendimą, kaip antai nacionalinį arešto orderį, prisideda antrojo lygio teisminė gynyba, kurią reikia užtikrinti išduodant Europos arešto orderį – šis tam tikromis aplinkybėmis gali būti išduotas praėjus trumpam laikotarpiui po minėto nacionalinio teisminio sprendimo priėmimo (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 44 punktas).

50 Ši gynyba, kalbant apie priemonę, kuri, kaip Europos arešto orderio išdavimas, gali pažeisti atitinkamo asmens teisę į laisvę, reiškia, kad sprendimas, atitinkantis veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus, turėtų būti priimtas bent vienu iš dviejų minėtos gynybos lygių (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

51 Vadinasi, kai pagal išduodančiosios valstybės narės teisę kompetencija išduoti Europos arešto orderį suteikiama institucijai, kuri, dalyvaudama vykdant tos valstybės narės teisingumą, nėra teisėjas ar teismas, nacionalinis teisminis sprendimas, kaip antai nacionalinis arešto orderis, kuriuo remiantis išduodamas Europos arešto orderis, turi, savo ruožtu, atitikti tokius reikalavimus (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 46 punktas).

52 Šių reikalavimų laikymasis leidžia vykdančiajai teisminei institucijai įsitikinti, kad sprendimas išduoti Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais pagrįstas nacionaline procedūra, kuriai taikoma teisminė kontrolė, ir kad asmeniui, dėl kurio buvo priimtas nacionalinis arešto orderis, buvo suteiktos visos garantijos, būtinos tokiems sprendimams priimti, be kita ko, tos, kurios išplaukia iš pagrindinių teisių ir pagrindinių teisės principų, nurodytų Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 3 dalyje (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 45 punktas ir jame nurodyta jurusprudencija ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 47 punktas).

53 Be to, antrasis atitinkamo asmens teisių gynybos lygis reiškia, kad „išduodančioji teisminė institucija", kaip tai suprantama pagal minėto pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, patikrina, ar laikomasi Europos arešto orderio išdavimui būtinų sąlygų, ir, atsižvelgdama į visus kaltę patvirtinančius ir ją paneigiančius įrodymus, taip pat nesant rizikos, kad jai gali būti duota nurodymų iš išorės, be kita ko, iš vykdomosios valdžios, nagrinėja, ar toks išdavimas proporcingas (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI (Liubeko ir Cvikau prokuratūros)*, C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 64 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

54 Iš tiesų būtent „išduodančioji teisminė institucija“, nurodyta minėto pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalyje, t. y. subjektas, kuris priima galutinį sprendimą išduoti Europos arešto orderį, turi užtikrinti tokią antro lygio gynybą, net jei Europos arešto orderis grindžiamas nacionaliniu teisėjo arba teismo sprendimu (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *OG ir PI (Liubeko ir Cvikau prokuratūros)* C-508/18 ir C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 72 punktas).

55 Be to, jei pagal išduodančiosios valstybės narės teisę kompetencija išduoti Europos arešto orderį patikėta institucijai, kuri, dalyvaudama vykdant tos valstybės narės teisingumą, vis dėlto nėra teismas, dėl sprendimo išduoti tokį Europos arešto orderį, ir ypač dėl tokio sprendimo proporcingumo, šioje valstybėje narėje turi būti galima pasinaudoti teisminės gynybos priemone, visiškai atitinkančia veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 48 punktas).

56 Tokia teisminės gynybos priemonė dėl sprendimo išduoti Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais – kai jis priimtas valdžios institucijos, kuri nėra teismas, nors dalyvauja vykdant tos valstybės narės teisingumą ir, kaip reikalaujama, yra nepriklausoma nuo vykdomosios valdžios – skirta užtikrinti, kad šio sprendimo ir minėto orderio išdavimui būtinų sąlygų, ypač jo proporcingumo, teisminė kontrolė atitiktų su veiksminga teismine gynyba susijusius reikalavimus (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 66 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

57 Taigi valstybės narės, nustatydamos proceso taisykles, kurias įgyvendina ir kurios skirtingose sistemose gali skirtis, turi garantuoti, kad jų teisės sistemose būtų veiksmingai užtikrintas Pagrindų sprendime 2002/584 reikalaujamas teisminės gynybos lygis, kaip jis aiškinamas Teisingumo Teismo jurisprudencijoje (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 67 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

58 Šiomis aplinkybėmis teisė pateikti atskirą skundą dėl kitos teisminės institucijos nei teismas priimto sprendimo išduoti Europos arešto orderį yra tik viena iš galimybių (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

59 Taigi, kai nacionalinėje teisinėje sistemoje egzistuoja procesinės taisyklės, pagal kurias gali būti atliekama Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje – prieš jį priimant arba tuo pačiu metu, taip pat ir vėliau, – tai atitinka veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus (2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM*, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

60 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad tuo atveju, kai teisėjo išduotu nacionaliniu arešto orderiu grindžiamą Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais išdavė prokuroras, kuris yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį, visų Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintų veiksmingos teisminės gynybos reikalavimų laikymasis reiškia, kad Europos arešto orderio išdavimo sąlygoms, ypač jo proporcingumui, išduodančiojoje valstybėje narėje turi būti galima taikyti teisminę kontrolę.

61 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, kad teise į veiksmingą teisminę gynybą, kaip ji suprantama pagal šį 47 straipsnį, nereikalaujama, kad šia teismine kontrole būtų galima pasinaudoti prieš atitinkamo asmens perdavimą išduodančiosios valstybės narės

kompetentingoms institucijoms (žr. 2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Spetsializirana prokuratura (Pranešimas apie teises)*, C-649/19, EU:C:2021:75, 79 ir 80 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. birželio 30 d. Sprendimo *Spetsializirana prokuratura (Informacija apie nacionalinį sprendimą dėl suėmimo)*, C-105/21, EU:C:2022:511, 44 punktą).

62 Kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, 2021 m. kovo 10 d. Sprendime *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 47 ir 48 punktai) ir 2021 m. birželio 22 d. Nutartyje *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria* (C-206/20, EU:C:2021:509, 49 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad asmeniui, dėl kurio baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais išduotas Europos arešto orderis, prieš jo perdavimą išduodančiajai valstybei narei turi būti užtikrinta veiksminga teisminė gynyba bent jau vienu iš dviejų minėtoje jurisprudencijoje reikalaujamų gynybos lygių, o tai reiškia, kad Europos arešto orderio arba teisminio sprendimo, kuriuo grindžiamas šis orderis, atžvilgiu teisminę kontrolę turi būti galima atlikti prieš pradedant tą orderį vykdyti.

63 Taigi Teisingumo Teismas konstatavo, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad veiksmingos teisminės gynybos, kuri turi būti garantuojama asmeniui, dėl kurio baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais išduotas Europos arešto orderis, reikalavimai nėra įvykdyti, jeigu ir Europos arešto orderį, ir teisminį sprendimą, kuriuo jis pagrįstas, išdavė prokuroras, kurį galima laikyti „išduodančiąja teismine institucija", kaip ji suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, tačiau jiems negali būti taikoma teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje iki tol, kol vykdančioji valstybė narė perduos prašomą perduoti asmenį (2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI*, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, 60 punktas ir 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria*, C-206/20, EU:C:2021:509, 54 punktas).

64 Vis dėlto, kaip matyti iš pirmesnio punkto, pastarasis reikalavimas bylose, kuriose priimtas paminėti sprendimas ir nutartis, buvo taikomas dėl to, kad prieš paminėtą perdavimą teisėjas nedalyvavo užtikrinant nė vieną iš dviejų apsaugos lygių: tiek nacionalinį arešto orderį, tiek Europos arešto orderį šiose bylose išdavė prokuroras, kuris buvo „išduodančioji teisminė institucija", kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį.

65 Kaip Teisingumo Teismas aiškiai pažymėjo 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 51–54 punktuose, iš 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg ir Openbaar Ministerie (Liono ir Tūro prokurorai)* (C-566/19 PPU ir C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 67–71 punktai) ir 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Švedijos prokuratūra)* (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, 46–53 punktai) matyti, kad prokuratūros sprendimo išduoti Europos arešto orderį proporcingumo teisminė kontrolė gali būti atliekama ne tik prieš, bet ir po prašomo perduoti asmens perdavimo, jeigu yra numatytos nacionalinės procesinės nuostatos, užtikrinančios, kad išduodant nacionalinį arešto orderį dėl šio asmens, taigi – prieš jo perdavimą, dalyvauja teisėjas, ir juo labiau, jeigu tas teisėjas, be kita ko, patikrina Europos arešto orderio išdavimui būtinas sąlygas, ypač jo proporcingumą.

66 Taigi iš 2021 m. kovo 10 d. Sprendimo *PI* (C-648/20 PPU, EU:C:2021:187) 47, 48 ir 60 punktų, taip pat 2021 m. birželio 22 d. Nutarties *Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria* (C-206/20, EU:C:2021:509) 49 ir 54 punktų išplaukiantis reikalavimas, kad Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, teisminę kontrolę turi būti galima atlikti prieš prašomo perduoti asmens perdavimą, yra pagrįstas tik išimtiniais atvejais, t. y. esant specifinėms aplinkybėms – kaip antai nagrinėtoms bylose, kuriose priimtas šis sprendimas ir ši nutartis – kai

nei nacionalinis arešto orderis, nei Europos arešto orderis nebuvo išduoti teisėjo. Vis dėlto, kai vieną ar kitą iš šių arešto orderių išduoda teisėjas, teisminė kontrolė, remiantis šios nutarties 59 ir 61 punktuose priminta jurisprudencija, gali būti atliekama ir po minėto perdavimo.

67 Taigi iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad nacionalinėje teisėje numatyta tvarka, pagal kurią baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais prokuroro – kuris yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį, ir dėl kurio sprendimo prieš prašomo perduoti asmens perdavimą negali būti pasinaudota teisminės gynybos priemone – išduotas Europos arešto orderis yra grindžiamas nacionaliniu arešto orderiu, kurį išdavęs teisėjas netikrino Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, atitinka iš Chartijos 47 straipsnio kylančius reikalavimus, jeigu prieš minėtą perdavimą arba po jo gali būti atliekama Europos arešto orderio išdavimo sąlygų teisminė kontrolė.

68 Šiuo klausimu taip pat reikia priminti, kad 2021 m. sausio 13 d. Sprendimo *MM* (C-414/20 PPU, EU:C:2021:4) 72 punkte Teisingumo Teismas iš esmės konstatavo, kad išduodančiojoje valstybėje narėje nesant numatytų procesinių taisyklių, pagal kurias teismas galėtų patikrinti Europos arešto orderio išdavimo sąlygas, ypač jo proporcingumą, pagal Sąjungos teisę šios valstybės narės teismui suteikiama kompetencija atlikti papildomą Europos arešto orderio galiojimo kontrolę.

69 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti: remiantis informacija, kurią Graikijos prokuratūra pateikė atsakydama į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą, prokuroras, veikiantis kaip „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 6 straipsnio 1 dalį, patikrina, ar laikomasi Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, o nacionalinį arešto orderį, kuriuo grindžiamas tas Europos arešto orderis, išdavęs teisėjas tokios kontrolės pastarojo orderio atžvilgiu neatlieka – jis patikrina tik tai, ar nacionalinis arešto orderis atitinka jo išdavimo sąlygas, ypač proporcingumą.

70 Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimu, iš šios informacijos matyti, kad nei šis teisėjas, nei joks kitas nacionalinis teismas prieš prašomo perduoti asmens perdavimą netikrina, ar Europos arešto orderio išdavimo sąlygos atitinka proporcingumo principą.

71 Tačiau iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą neaišku, ar Graikijos teisėje yra numatyta galimybė pasinaudoti teisminės gynybos priemone po prašomo perduoti asmens perdavimo, taip sudarant sąlygas teismui patikrinti Europos arešto orderio išdavimo sąlygas, ypač jo proporcingumą.

72 Nagrinėjama tvarka atitiktų iš Chartijos 47 straipsnio kylančius veiksmingos teisminės gynybos reikalavimus tik su sąlyga, kad išduodančiojoje valstybėje narėje būtų numatyta minėta teisminės gynybos priemonė, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, prireikus pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 15 straipsnio 2 dalį paprašęs išduodančiosios valstybės narės teisminės institucijos skubiai pateikti visą būtiną papildomą informaciją.

73 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamą Europos arešto orderį, kiek jis buvo išduotas baudžiamojo persekiojimo vykdymo tikslais, turėtų būti atsisakyta vykdyti tik tuo atveju, jei minėta teisminės gynybos priemonė nėra numatyta.

74 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo ir laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslais išdavė prokuroras, kuris yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, veiksmingos teisminės gynybos, kuri turi būti užtikrinta prašomam perduoti asmeniui, reikalavimai yra įvykdyti net jeigu, pirma, šio prokuroro sprendimo išduoti minėtą Europos arešto orderį teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje negali būti atliekama prieš to asmens perdavimą, ir, antra, minėtas Europos arešto orderis, kiek jis išduotas siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, yra grindžiamas nacionaliniu arešto orderiu, išduotu teisėjo, kuris nepatikrino Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, ir kurio sprendimo taip pat negalima apskųsti prieš tą perdavimą, su sąlyga, kad išduodančiojoje valstybėje narėje po minėto perdavimo būtų galima pasinaudoti teisminės gynybos priemone, užtikrinančia Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, kontrolę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

75 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nutaria:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 8 straipsnio 1 dalies c punktas, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu,

turi būti aiškinamas taip:

tuo atveju, kai Europos arešto orderį baudžiamojo persekiojimo ir laisvės atėmimo bausmių vykdymo tikslais išdavė prokuroras, kuris yra „išduodančioji teisminė institucija“, kaip tai suprantama pagal šio pagrindų sprendimo 6 straipsnio 1 dalį, veiksmingos teisminės gynybos, kuri turi būti užtikrinta prašomam perduoti asmeniui, reikalavimai yra įvykdyti net jeigu, pirma, šio prokuroro sprendimo išduoti minėtą Europos arešto orderį teisminė kontrolė išduodančiojoje valstybėje narėje negali būti atliekama prieš to asmens perdavimą, ir, antra, minėtas Europos arešto orderis, kiek jis išduotas siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, yra grindžiamas nacionaliniu arešto orderiu, išduotu teisėjo, kuris nepatikrino Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, ir kurio sprendimo taip pat negalima apskųsti prieš tą perdavimą, su sąlyga, kad išduodančiojoje valstybėje narėje po minėto perdavimo būtų galima pasinaudoti teisminės gynybos priemone, užtikrinančia Europos arešto orderio išdavimo sąlygų, ypač jo proporcingumo, kontrolę.

Parašai.